

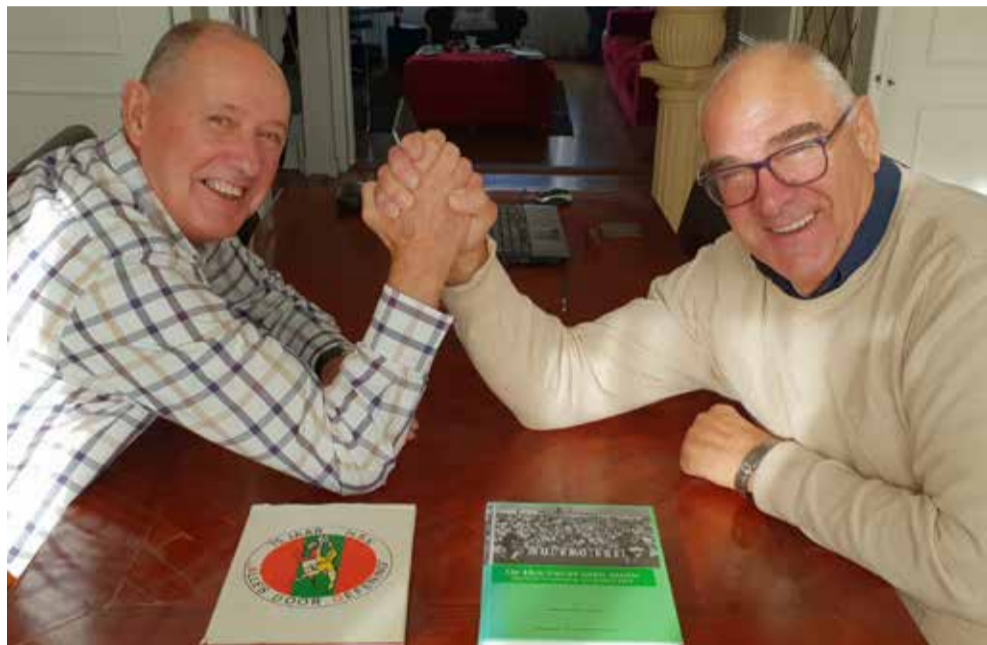
HAAGSE VOETBALHISTORIE COURANT

WWW.HAAGSEVOETBALHISTORIE.NL

De derby herinneringen van René Pas (ADO) en Jan Teske (Holland Sport)

Op maandagmiddag hingen de bordjes 'uitverkocht' al voor het raam

René Pas

Jan Teske

Jan Teske is er nog altijd trots op dat hij deel uitmaakte van het Holland Sport elftal wat in 1970 met 4-2 van ADO wist te winnen. René Pas kan zich als oud-speler van de rood groene formatie de nederlaag zeker nog herinneren. "Maar let wel he Jan. Heel vaak wonnen jullie niet van ons", zegt hij zittend in zijn woonkamer waar de herinneringen naar de stadsderby werden opgehaald onder het genot van koffie en vlaai.

René Pas blijkt deze ochtend zijn huiswerk te hebben gedaan. Hij haalt een vel papier tevoorschijn waarop staat dat ADO en Holland Sport niet meer dan zesmaal tegen elkaar in de eredivisie hebben gespeeld. „Er zijn veel te weinig derby's gespeeld natuurlijk. De fusie tussen ADO en Holland Sport had nooit mogen plaatsvinden. Dat was een politiek spel", zegt de aalvlugge rechterspits, die tussen 1962 en 1972 de rood groene ADO-kleuren verdedigde. In het seizoen 1968/69 stond de Haagse derby voor het eerst op het allerhoogste voetbalniveau op het programma. Ruim 28.000 toeschouwers zagen ADO met 3-1 winnen. Omdat er valse kaarten in omloop waren, werden de poorten van Houtrust al ruim voor de wedstrijd

gesloten. De return op 12 januari 1969 won ADO dat seizoen ook (2-1). "Ik heb die wedstrijden niet gespeeld omdat ik dat seizoen was uitgeleend aan RCH. Daarna heb ik wel vaak meegedaan."

Holland Sport won eenmaal

Plagerig herinnert Jan Teske zijn tegenstander van toen er aan dat Holland Sport op 22 februari 1970 met 4-2 de sterkste was. "Ja, Jan dat weet ik nog wel", knikt Pas, Sjaak Roggeveen en Joop van Mourik waren die middag niet te stoppen. Ik zie Aad Mansveld na afloop nog doodstil zitten in de kleedkamer. Onze voorzitter Herman Choufeur zei in de bestuurskamer op zijn bekende cynische toon tegen jullie voorzitter Loek Kroesemeijer. "Als het nu weer tien jaar duurt voor we een keer van jullie verliezen dan kan ik hier wel mee leven." "Kroesemeijer zakte bijna door zijn stoel", zegt Pas lachend. In hetzelfde seizoen eindigde de wedstrijd in het Zuiderpark in een 0-0 gelijkspel. Een seizoen later was ADO in de zilte zee-lucht van Houtrust met 2-3 te sterk. De return in het Zuiderpark eindigde in hetzelfde seizoen doelpuntloos. "In de voorbereiding speelde we wel vaak tegen elkaar. Dan zaten er standaard ruim 15.000 mensen."

"Gebeurde ook nooit iets van rottigheid", zegt Teske. Voorafgaande aan de derby's gonsde vanaf maandagochtend de verwachtingen al door de stad. Pas: "Bij de sigarenzaak van Frans Kok op de hoek van de Troelstrakade en de Melis Stokelaan stonden mensen al vanaf acht uur 's morgens in de rij om kaartjes te kopen." In Scheveningen was dit niet veel anders. Teske: "Maandagmiddag om 13.00 uur hingen de bordjes 'uitverkocht' al voor het raam!"

Jan Teske vader geworden

Een bekerontmoeting tussen beide Haagse clubs zal nooit uit geheugen van Teske verdwijnen. "Zondag 10 maart 1968 was de dag dat mijn zoon werd geboren. Mijn toenmalige vrouw maakte mij 's ochtends om half zeven wakker. "Jan, ik moet bevallen." Ik woonde toen in de buurt van het Zuiderpark en we moesten naar de gynaecoloog in de Frankenslag.

Om elf uur belde ik met Cor van der Hart de trainer om te vertellen dat mijn vrouw lag te bevallen.

"Ik kan vandaag niet voetballen trainer." Waarop Van der Hart zei: "Jezus, Jan moet dat nu gebeuren. Nou laten we het zo afspreken dat wanneer het kind voor twaalf uur wordt geboren jij gelijk hierheen komt anders heb ik geen plek meer voor je." "Om vijf voor twaalf werd mijn zoon geboren. Ik ben ik als een gek weer naar het Zuiderpark geracet. Uiteindelijk zat ik om half twee in de kleedkamer. Toen we het veld opkwamen werd er omgeroepen: "Heden dagen is Jan Teske vader geworden", zegt hij lachend.

Niet naar ADO

ADO was de ploeg van het technisch voetbal. Holland Sport was meer de ploeg van het collectief. Teske speelde tien jaar voor de Scheveningse formatie en stond symbool voor het karakteristieke fysieke voetbal. "Ik stond bekend als een harde voetballer, maar ik ben in mijn hele loopbaan slechts één keer geschorst geweest en die kaart was nog onterecht ook!" Jan Teske behoort tot de meerderheid van de Holland Sport-spelers die na de veelbesproken fusie met ADO niet mee verhuisde.

In dit nummer

2 Column Rob Pronk

3 Klippus & Nostalgie

4 Oude tijden herleven in het Zuiderpark

6 Simon Taal ontmoet...

7 Vrouwenvoetbal hangt er een beetje bij

"Ik ben voor Fortuna Vlaardingen gaan spelen. Net als voor veel spelers betekende de fusie voor mij het einde van mijn Holland Sport-periode. Door blessures speelde ik overigens nauwelijks."

"De volgende uitdaging"

Al vele jaren heb ik een ongeneeslijke passie voor de voetbalhistorie in de Haagse regio. Dit resulteerde in het jaar 2007 met een website over de Haagse voetbalhistorie, in 2010 met het jaarlijks terugkerende Haagse Voetbalhistorie toernooi en vanaf 2014 neem ik u ieder jaar in mijn boekenserie mee naar die mooie voetbaltijden van weleer.

Inmiddels ruim 11 jaar later mag ik toch wel vaststellen dat niet alleen ik, maar héél veel Haagse voetballiefhebbers hunkeren naar die ooit zo mooie en gezellige voetbaltijden van vroeger.

Dave Grondel en ik liepen al langer met het idee rond om te gaan starten met een krant over de voetbalhistorie in onze regio. Begin oktober hebben we de knoop definitief doorgehakt en besloten we er serieus werk van te gaan maken. Met Simon Taal en Hans Klippus werd ons team uitgebreid en met de fantastische hulp van het huis aan huisblad "De Scheveninger" ging de **Haagse Voetbalhistorie Courant** er steeds professioneler uit zien.

We starten met een digitaal proefexemplaar op de website van de Haagse Voetbalhistorie om zodoende de reacties van onze lezers te peilen.

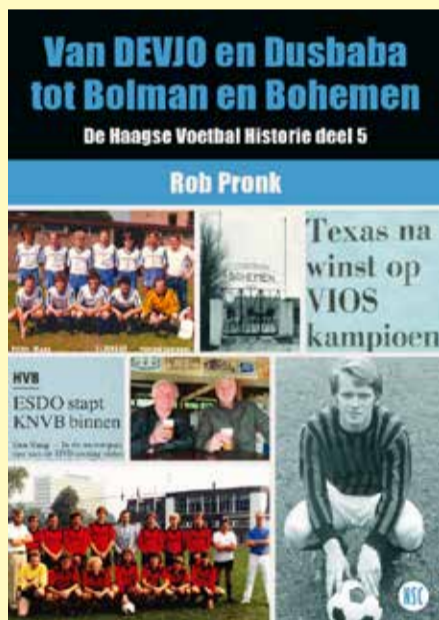
Voor zowel een digitale krant, en zeker voor het uitbrengen van een echte krant, zijn de nodige kosten verbonden. Om een vervolg van een (digitale) krant over ons voetbalverleden te kunnen verwezenlijken zijn wij afhankelijk van sponsoren en adverteerders.

Als redactie willen we van de **Haagse Voetbalhistorie Courant** net zo'n succes gaan maken als de website, het toernooi en de boekenserie.

Uw hulp daarbij is voor ons zeker belangrijk. Heeft u nog ideeën of suggesties voor de krant dan horen wij dat graag.

Ons Haagse voetbalverleden mag nooit verloren gaan! Alvast veel lees- en kijkplezier bij de eerste editie van de **Haagse Voetbalhistorie Courant**.

Rob Pronk

advertentie

PRIJSVRAAG

Sinds wanneer speelt HVV op haar complex aan de Van Hogenhoucklaan te Den Haag?
Wie denk het antwoord te weten kan dit per e mail laten weten: haagse.voetbalhistorie@gmail.com
Voor de winnaar wacht deel 5 van het onlangs verschenen boek over de Haagse Voetbalhistorie: 'Van DEVJO en Dusbaba tot Bolman en Bohemen'

Wist u dat...

Vanaf het seizoen 1997-1998 de doelvorderiger niet meer de bal met zijn handen mag aanraken wanneer hij deze direct van zijn medespeler ontvangt.

HVV een afkorting is van Haagse Voetbal Vereniging en GSC van 's-Gravenhaagse Sport Club.

Fusieclub sv Houtwijk uit maar liefst 14 andere clubs bestaat (HGA, HWS, PEC Den Haag, PTT, RAVA, RAVA Houtwijk, RAVA PEC, SVGEB, SVGT, SVGW, SVGWGEB, SVPTT, TEDO en TRAFU).

Vanaf het seizoen 1982-1983 shirtreclame in het amateurvoetbal werd toegestaan.

Wij op zoek zijn naar sponsoren voor onze digitale krant

Holland Sport'32 opgericht is in 1972 (!)

In 2019 precies 100 jaar geleden is dat de nog bestaande clubs HPSV, SVV Scheveningen en WIK werden opgericht.

Dat er mogelijkheden zijn om via deze digitale krant uw klantenbestand verder uit te bereiden.

Hoe? Door te adverteren. Voor informatie over onze financieel zeer aantrekkelijke mogelijkheden kunt u contact met ons opnemen via haagse.voetbalhistorie@gmail.com

Ons tiende en laatste toernooi voor niet meer bestaande clubs wordt georganiseerd op zaterdag 15 juni. Natuurlijk wordt het complex van VUC deze dag weer omgetoverd tot het theater van het sentiment.

Colofon

De Haagse Voetbal Historie Courant is een uitgave van de WWW.DEHAAGSEVOETBALHISTORIE.NL in samenwerking met De Scheveninger en verschijnt maandelijks.

Hoofdredacteur:
Rob Pronk

Redactie:
Dave Grondel

Medewerkers:
Hans Klippus, Simon Taal

Vormgeving:
Miranda Rog

Adverteren:
haagse.voetbalhistorie@gmail.com

"Foto van toen"

IN DEZE RUBRIEK RICHTEN WE DE SCHIJNWERPERS OP EEN BIJZONDERE FOTO UIT DE HAAGSE VOETBALHISTORIE.

SV ENKES: 'VOORLOPER' VAN FORUM SPORT'

Op de foto ziet u het eerste elftal van SV Enkes waar ooit de legendarische Koos van Elleswijk zich in 1936 als lid aanmeldde en later tot 'all time topscorer' van SV Voorburg uitgroeide.

Op 12 november 1928 werd in Voorburg in het toenmalige stationskoffiehuis Herenstraat, halte Zwartelaan, Sportvereniging Enkes opgericht. De vereniging werd vernoemd naar het gelijknamige staal-en constructiebedrijf dat destijds vlak naast de Effatha was gevestigd. SV Enkes stelde zich ten doel diversen takken van sport te beoefenen zoals voetbal, tennis en atletiek. In 1941 mochten sportverenigingen geen fabrieksnaam meer dragen en dus moest SV Enkes de naam prijsgeven en veranderen in SV Voorburg. Een naam die aan duidelijkheid niets te wensen over liet. Na de fusie in 1998 tussen DEVJO en SV Voorburg ontstond met Forum Sport een nieuwe voetbalvereniging met een grote junior en seniorenafdeling.

advertentie

GWD
 Voor al uw reclame uitingen!

Webdesign
 Websites inclusief beheersysteem van ontwerp tot en met ontwikkeling vanaf € 450,- ex btw
 Complete webshops al vanaf € 750,- ex btw

Drukwerk
 Belettering & Sign
 Textielbedrukking
 XXL Printing
 Stickers
 Copy & Print

Grijspaardt Webdesign & Drukwerk
 Zuiderparklaan 204 - 2574 HV Den Haag
 Tel. 070 - 205 11 70

WWW.GWD-RECLAME.NL

Klippus & Nostalgie

Midden-midden bij Texas

Sportjournalist Hans Klippus begon heel lang geleden zijn carrière in het Haagse voetbal. Toch zal hij die tijd nooit vergeten. Hans put in elke aflevering van 'Klippus & Nostalgie' uit zijn warme herinneringen.

De winnaar van de Haagsche Courant Cup kreeg in de eerste jaren van het toernooi als hoofdprijs een weekend in KNVB-sportcentrum in Zeist. Texas DHB had de primeur. Het won in 1980 een dubbele finale (1-1 en 4-0, met alle Texas-doelpunten van Wim Prozman) van HVB-hoofdklasser Kranenburg. Ik mee naar Zeist, voor, uiteraard, een diepgravend ooggetuigenverslag in de krant. Om dat héél secuur te kunnen doen, wilde ik echt onderdeel van de groep zijn.

Dat vonden de gastvrije Texanen geen enkel probleem. Ik kwam op de kamer bij keeper Aad Buitendijk en de kleurrijke trainer én operazanger Theo Godschalk. En ik moest zelfs meedoen met de oefenwedstrijd op zaterdagmiddag – de naam van de tegenstander uit de buurt van Zeist is me even ontschoten. Godschalk bracht me 25 minuten voor tijd in. 'Ga jij maar midden-midden lopen...'

Dat heb ik geweten. Ik speelde zelf in LENS 1 op zaterdag, net als Texas een tweede-klasser, alleen niet in de KNVB, maar de HVB. Dat scheelt wel even.

Voorals je medespelers pesterig zowat alle ballen in je voeten schuiven.

Voorals Ben de Roode was gul met zijn passes. 'Hier Klippus, doe er wat moois mee'. Ik liep na tien minuten al met de tong op mijn schoenen, en schoot meerdere keren van onmogelijke afstand op het doel om maar van die bal af te zijn. Leuk hoor, dat journalistje pesten, bedankt mannen.

En ik moest natuurlijk 's avonds mee drinken in het centrum van Zeist. Anders was het verhaal niet compleet. Zeiden ze. Ik stoer, dus sloot ik me aan bij mijn aangever De Roode, Leen de Graaf en Karel Oosterbaan. Dat zou mijn verhaal ten goede komen. Dacht ik. Ik wilde me niet laten kennen, dus sloeg ik geen biertje af. Wel zette ik de meeste (volle) glazen achter een bloembak.

Ik dacht dat niemand iets in de gaten had, maar Oosterbaan noemde me diep in de nacht 'een nepper', omdat ik een stuk of tien biertjes had weggezet. Zonde van het geld, man! Karel bleek, ondanks de vele liters alcohol, nog zo scherp als een mes. Ik ben blij dat hij mij het valsspelen heeft vergeven. Het is inmiddels wel bekend dat ik Karel Oosterbaan een fantastische voetballer vond. Mooi dat ik toch maar even 25 minuten met hem heb samengespeeld.

Oude tijden herleven in He

OUD GEDIENDEN VAN NIET MEER BESTAANDE VOETBALVERENIGINGEN KOM JE GELUKKIG NIET ALLEEN MAAR EENMAAL PER
SOMMIGEN ZIJN 'UITGEWAARD' NAAR ANDERE CLUBS IN DE HAAGSE REGIO, DIE NOG WEL HUN
ROB PRONK GING OP EEN ZONDAGOGHTEND EEN KIJKJE NEMEN BIJ WIK TEGEN WATERIN
OFTEWEL OUD- PARAAT TEGEN OUD-SOA.

1

2

4

5

7

et Zuiderpark

R JAAR OP HET HAAGSE VOETBALHISTORIE TOERNOOI TEGEN.
HOOFD BOVEN WATER HOUDEN.
NGSE VELD/KRANENBURG.

3

6

1. Bakermat in het Schilderswijk

De Haagse voetbalvereniging Paraat werd op 19 juni 1932 opgericht en was een typische arbeidersclub. De eerste jaren van haar bestaan speelde de club op een veldje aan de Leyweg wat oogde als een polderlandschap aangezien de Vreeswijkstraat de grens van Den Haag was in die tijd. Na de verhuizing midden jaren 50 verhuizing naar de Van Brienenlaan, op de grens van Den Haag en Wassenaar, kwam de club in het bezit van twee velden. Achteraf heeft deze verhuizing de typische volks en familieclub, die in 1998 ter ziele ging, misschien wel de das omgedaan aangezien de meeste Paraat leden geboren en getogen waren in het Schilderswijk.

2. De harde kern staat al klaar

Daar staan ze dan de 'harde kern' van Hvv Paraat. De geest van de vereniging is bij WIK bewaard gebleven. Gezien de leeftijd is het aantal actieve Paraat-voetballers in de loop der jaren sterk uitgedund, maar dat weerhoudt de oudgedienden er niet van om hun favoriete team, WIK VE2, wekelijks langs de zijlijn (en vooral in de kleedkamer na de wedstrijd) te ondersteunen. Opvallend was wel dat de niet-voetballers ruim op tijd aanwezig waren, dat kon je van de actieve voetballers niet zeggen.

3. Voetbalcharme ten top met een temperatuur van net boven het vriespunt en een heerlijk winters zonnetje. De meeste spelers hebben geen warming-up nodig. Mooi detail bij deze veteranen clash tussen WIK VE2 tegen Wateringse Veld/ Kranenburg VE1 was dat er bij de bezoekers nog behoorlijk wat oud voetballers van Hsv SOA meespeelden. Dus kon er met een beetje fantasie gesproken worden van de wedstrijd Paraat - SOA in een nieuw jasje! Leider Peter van Kesteren probeerde het vuurtje nog wat op te stoken door een oud krantenverslag uit zijn binnenzak te halen waarin stond vermeld dat Paraat in de jaren zeventig SOA vrij eenvoudig naar een nederlaag speelde.

4. Ouwe jongens krentenbrood dus natuurlijk gingen beide teams voor aanvang van de wedstrijd gezamenlijk op de foto. Inclusief de scheidsrechter, Richard Lansink, de voorzitter van WIK!

5. Bestuurskamer

Na de eerste helft dook ik met alle Paraat-coryfeeën de warme bestuurskamer in om daar de meegebrachte historie en foto's van Paraat door te nemen. Er werd teruggekeken naar die mooie tijden van weleer en de ene mooie anekdote volgde op de andere. Na wat terugrekenen bleken zowel Mels 't Hart als Jan Macco in 1952 lid te zijn geworden van Paraat. Het was zo gezellig in de bestuurskamer dat we ongemerkt de hele tweede helft aan ons voorbij zagen gaan. Toen Peter van Kesteren kwam vertellen dat "we" met 2-3 hadden verloren en men onderweg was naar de kleedkamer werd alle historie vliegensvlug opgeborgen. De beruchte derde helft ging om 11.45 uur beginnen en daar wilde men geen seconde van missen.

6. Ik sloot me achter de heren aan en eenmaal in de kleedkamer aangekomen besepte ik al snel dat winst of verlies voor niemand iets uitmaakt. De traditie die men als vriendengroep ooit bij Hvv Paraat heeft opgebouwd zou altijd bewaakt worden. Dit is hun voetbalzondag, eerst lekker voetballen en daarna gezamenlijk een hapje en een drankje in de kleedkamer met een heerlijk muziekje er bij.

7. Zelf besloot ik heel stiekem er tussen uit te knijpen want met zo'n tempo had ik ondersteboven thuis gekomen! Nog even gedag zeggen in de kantine en dan zie je ook nog het hele team van WV/Kranenburg VE1 gezamenlijk aan een tafel zitten om de overwinning te vieren. Wat heb ik gelachen. De ouderwetse derde helft bestaat dus toch nog met daarbij een geweldige Haagse voetbalhumor, al plakte de Paraat-boys er net zo makkelijk een vierde helft aan vast. Onderweg besepte ik dat dit het amateurvoetbal in zijn volle glorie is. Ons kent ons, oude jongens krentenbrood en vrienden voor het leven, dit was vroeger in de Haagse voetbalhistorie nog de gewoonte zaak van de wereld maar is tegenwoordig zeldzaam geworden.

Simon Taal ontmoet...

Het scheidsrechtershart van Wim Hoonhout blijft kloppen

Wim Hoonhout (55) heeft ruim 14 jaar gefloten in het amateurvoetbal en is actief geweest van groep 7 tot groep 1 dat betekent dat hij alle afdelingen van de kelder tot de top heeft gezien. Tegenwoordig fluit de hoofdcommunicatie van de politie Rotterdam oefen en jubileumwedstrijden omdat het scheidsrechtershart nu eenmaal blijft kloppen.

Inmiddels alweer 13 jaar geleden kwam zijn carrière als officieel KNVB-scheidsrechter ten einde als gevolg van het feit dat hij moest kiezen tussen zijn werk bij de politie en de scheidsrechterij! "Voor mij was de keuze vanuit financieel oogpunt toen niet zo moeilijk, omdat ik van het fluiten toch nooit mijn beroep kon maken." Zijn leeftijd (37 jaar) blokkeerde een dergelijke gang en zijn carrière bij de politie ontwikkelde zich juist

in positieve zin. Hij schopte het tot de voorlichter van de politie in Den Haag in welke functie hij ook regelmatig op de beeldbuis verscheen tijdens regionale of landelijke opsporingsprogramma's.

Scheidsrechtershart blijft kloppen

Daarna werd hij Hoofd Communicatie bij de politie in Rotterdam, welke functie hij nog steeds uitvoert. Zijn scheidsrechtershart bloed echter nog steeds omdat het spelletje gewoon machtig mooi is. Wim Hoonhout heeft de scheidsrechterij nog diep in zijn hart gesloten. Dat blijkt uit zijn veelvuldig verschijnen bij talloze oefenduels op de dinsdagavond, van hoog tot laag, Hij levert graag een bijdrage. Zoals hij ook graag opdraaft bij een afscheidswedstrijd of een jubileumwedstrijd. Dit niet altijd tot genoegen van sommige van zijn collega-arbiters, die hem zelfs betichten van broodroof. Wim haalt hier zijn schouders over op en meldt dat indien clubs die andere scheidsrechters liever hadden, ze die wel benaderd zouden hebben. In de voorbereiding is hij vaste gast bij heel wat amateurverenigingen op niveau, waar hij zijn partijtjes blaast, en dit tot genoegen van een ieder zo meldt hij trots. Fysiek is hij nog 100 % in orde. "Ik zet nog altijd een tandje bij in het veld om op het juiste moment op de juiste plaats te kunnen zijn. Discussies van 'hoe kun je dat dan nou zien', haal je daar-

mee direct onderuit", zegt hij met een brede glimlach.

Vredenburg broeinest

Zijn amateurclub Vredenburg uit Rijswijk mag best genoemd worden als broeinest van goeie scheidsrechters. Zo komt ook Ron Karremans van die club. "Ron was een goeie collega en is nog steeds actief als KNVB-scheidsrechter, zo bracht hij vorige maand Feyenoord onder 19 - Ajax onder 19 nog tot een goed einde", aldus Hoonhout.

Rijnsburgse Boys- Quick Boys hoogtepunt

Hoogtepunten op sportief vlak waren Rijnsburgse Boys - Quick Boys, duels in Spakenburg en de HC cupfinale HBS- Kranenburg. Maar de regionale derby's waren het echte toppunt. Denk aan Vredenburg - ODB, 500 man langs de lijn of Rijswijk - Kranenburg, waar de titelkandidaat Kranenburg voor het eerst averij opliep. Zijn meest indrukwekkende wedstrijd was Beursbengels tegen Noordwijk in de hoofdklasse waar tijdens de wedstrijd werd omgeroepen of er iemand aanwezig was die kon reanimeren omdat een toeschouwer op de tribune onwel was geworden. Wim liet de wedstrijd de wedstrijd en snelde de tribune op om direct met de reanimatie te starten. Voor de politieman in hart en nieren een normale en noodzakelijke actie.

Simon Taal

De toeschouwer haalde het helaas niet. Wim is maanden later nog wel bij de weduwe in Noordwijk langs geweest. "Dat was op haar verzoek omdat ze graag wilde weten hoe de laatste momenten van haar man waren geweest, dat raakte me wel diep."

Altijd nederig opstellen

Wim heeft ook nog goeie contacten met tal van trainers uit het amateurvoetbal zoals John Blok, Mark Moen, Andre Lourens, Henk Baggerman, Jan Linkerhof en Wim de Jong. "Het communiceert net wat soepeler wanneer je spelers moet aanspreken op hun gedrag." Ooit had hij een akkefietje met John de Wolf die toen trainer was bij Halsteren. "John bevond zich stelselmatig zo'n 10 tot 15 meter buiten zijn instructie vak en als scheidsrechter wordt je ook beoordeeld op het randgebeuren. Maar hoe krijg je nu zo'n man en boegbeeld terug in zijn vak? Ik riep hem toe dat het vandaag geen vierdaagse was. John keerde gelijk lachend zijn vak en de wedstrijd kende geen problemen. Kijk, niemand is groter dan het voetbal en als scheidsrechter moet je je altijd nederig opstellen, zonder je de leiding af te laten pakken."

Geen voorbeelden

Hoonhout kende als scheidsrechter geen voorbeelden al kon hij de wijze van leiden van Gerard Breugem wel waarderen. "No nonsense, recht door zee! Zelf ben ik op mijn best als mensen gaan schreeuwen of me door hun gedrag mij uit mijn concentratie willen halen. Hoe harder ze gillen, des de beter ga ik fluiten. Over de VAR heeft hij wel een uitgesproken mening. "Heel veel van de autoriteit van de scheidsrechter valt daarvoor weg en betekent dus een devaluatie, terwijl de kansen op fouten enorm verkleind worden. Wat ik wel te prijzen vindt in het huidige bestel van de scheidsrechterij (ook uit het oogpunt van zijn eigen vakgebied) is dat ze tegenwoordig allemaal goede mediatraining krijgen. Ze staan niet meer bibberend als een rietje voor de camera's en durven ook een beslissing uit te leggen of een fout te erkennen."

Wim Hoonhout nog altijd een graag geziene scheidsrechter bij oefenduels

Vrouwenvoetbal hing er in de jaren 80 een beetje bij

JA, MONICA JACKSON (55) KIJKT WELEENS MET JALOEZIE NAAR HET HEDENDAAGSE VROUWENVOETBAL. ALS TECHNISCH VAARDIGE, RAZENDSNELLE VOORHOEDESPELER MET EEN GROOT SCORINGSDRIFT HAD ZIJ ZEKER NIET MISSTAAN IN DE SELECTIE VAN ADO DEN HAAG. AANGEZIEN DE TIJD ZICH NIET LAAT TERUGDRAAIEN MOET ZIJ HET DOEN MET DE HERINNERINGEN AAN ODB, BTC, VCS EN DUNO.

Veel Haagse voetbalclubs beschikte in tachtiger jaren over een vrouwenteam. Zo ook ODB waar Monica Jackson als 16-jarige begon met voetballen. "Meisjes mochten voor hun zestiende niet in clubverband voetballen. Als meisje meedoen in een team met jongens, zoals nu gewoon is, was helemaal uit den boze." Dat bij haar volgende club BTC de voorzieningen voor de voetballende vrouwen nog redelijk goed waren geregeld was zeker geen vanzelfsprekendheid. "Bij veel clubs hing het vrouwenvoetbal er maar een beetje bij. Meestal speelde we 's ochtends om tien uur. Eerlijk gezegd waren de wedstrijden niet om aan te zien. In een team zaten vaak niet meer dan drie of vier meiden die redelijk konden voetballen. De rest hing er maar een beetje bij. Het ging ons eigenlijk ook meer om de lol."

Technisch, snel, doelgericht

Jackson behoorde zeker wel tot de vrouwen die goed met een bal uit de voeten kon. "Ik was technisch, snel en scoorde altijd wel minimaal dertig doelpunten per seizoen. Voor mij was voetballen echt een serieuze aangelegenheid. Ik was bloedfanatiek. Als ik in een wedstrijd al vier keer had gescoord en ik had de kans op een vijfde doelpunt dan pakte ik die. Of er nu iemand beter voor stond of niet. haha." Met een tussenpozen van twee jaar voetbalde zij alles bij elkaar zestien jaar bij BTC. "De meeste vrouwen hadden een man of vriend in het eerste voetballen. Wanneer wij klaar waren met onze wedstrijd dan gingen we bij de mannen kijken om vervolgens met elkaar gezellig de derde helft te bele-

ven." De twee jaar dat Jackson niet bij BTC voetbalde bracht ze door bij VCS op een hoger niveau. "Ik wilde ook weleens op niveau voetballen. Ben Bor zorgde er als hoofdsponsor voor dat wij qua kleding er beter bij liepen dan de mannen."

Sarina Wiegman en Wil de Visser

Doordeweeks speelde zij in het zaalteam van BTC tegen gerenommeerde tegenstanders met topspeelsters als Sarina Wiegman en Wil de Visser in de ploeg. "Meestal verloren wij. Natuurlijk volg ik Sarina nu als bondscoach bij de vrouwen. Ik kom haar ook nog weleens tegen op de velden. Nee, dan spreken we elkaar niet. Ik denk ook niet dat zij mij nog kent." Over Wiegman gesproken. Is Jackson niet benieuwd wat zij met haar kwaliteiten van toen in het hedendaagse vrouwenvoetbal misschien wel had kunnen bereiken. "Ik kijk zeker met enige jaloezie naar het hedendaagse vrouwenvoetbal. Laatst kwam ik Peter Teunissen de oud trainer van Celeritas vrouwen tegen. 'Jij kon toen zo goed voetballen. Jij had echt wel bij ADO Den Haag kunnen spelen', zei hij. Dat ik dat allemaal heb gemist vind ik echt jammer."

Laatste voetbalkunstje bij DUNO

Haar laatste voetbalkunstjes demonstreerde Jackson bij DUNO. Al was dit niet de meest prettige periode uit haar voetbalbestaan. "Ik was al achter in de dertig en kreeg steeds vaker last van blessures. Daar kwam nog bij dat ik samen speelde met meiden wiens beleving heel anders was dan de mijne. Na een nederlaag was ik niet te genieten, terwijl zij het een

KFC 2 – MONICA JACKSON 3-3

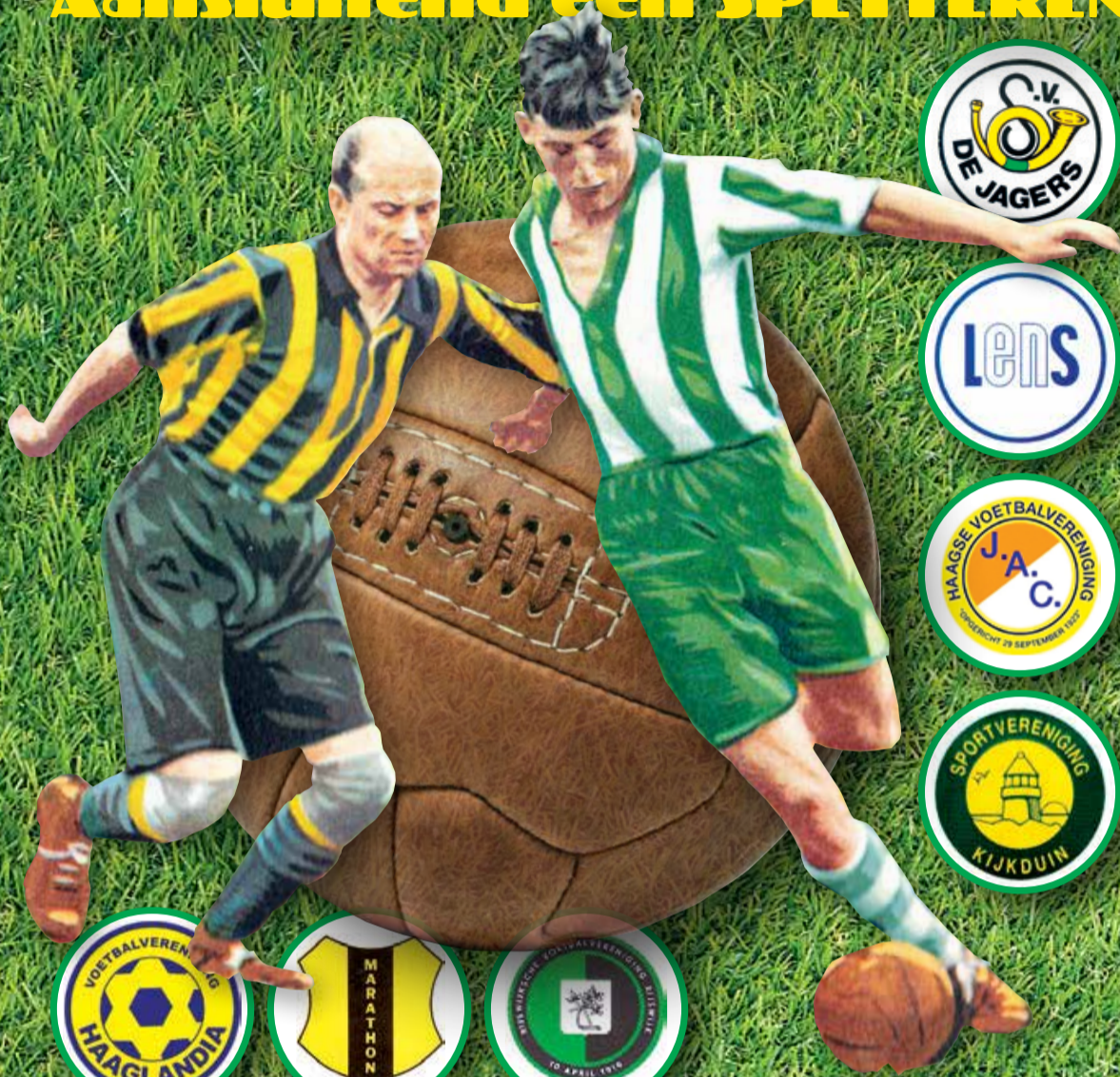
Veel krantenknippels hebben haar voetbalkunsten niet opgeleverd. Toch is er een die zij voor altijd koestert. Onder de kop 'KFC2 – Monica Jackson 3 -3' werden haar drie doelpunten tegen het tweede elftal van de Delftse grootmacht uit het vrouwenvoetbal van toen beschreven. "Daar ben ik nog altijd trots op. In de krant komen was toen echt heel speciaal."

beetje weglachte. Daar kon ik slecht tegen. Het was beter om te stoppen." Voetbal heeft haar nooit los gelaten. Ze kan elk moment van de dag over voetbal praten. Elke zondag steunt zij haar man Henk Baggerman die als

trainer bij ODB werkzaam is. Met veel ploegenoten van toen is er nog altijd contact. Er zijn plannen voor een BTC reünie. "Het was zeker een leuke periode waar ik met veel plezier op terugkijk."

ZATER DAG 15 JUNI AANVANG 12.00 UUR

Aansluitend een SPETTERENDE FEESTAVOND!

DE 10

WWW.DEHAAGSEVOETBALHISTORIE.NL

HAAGSE VOETBALHISTORIE TOERNOOI 2019

ALWEER EEN POSTER VAN Celenworks

Locatie: Hsv VUC Het Kleine Loo 1 - Den Haag